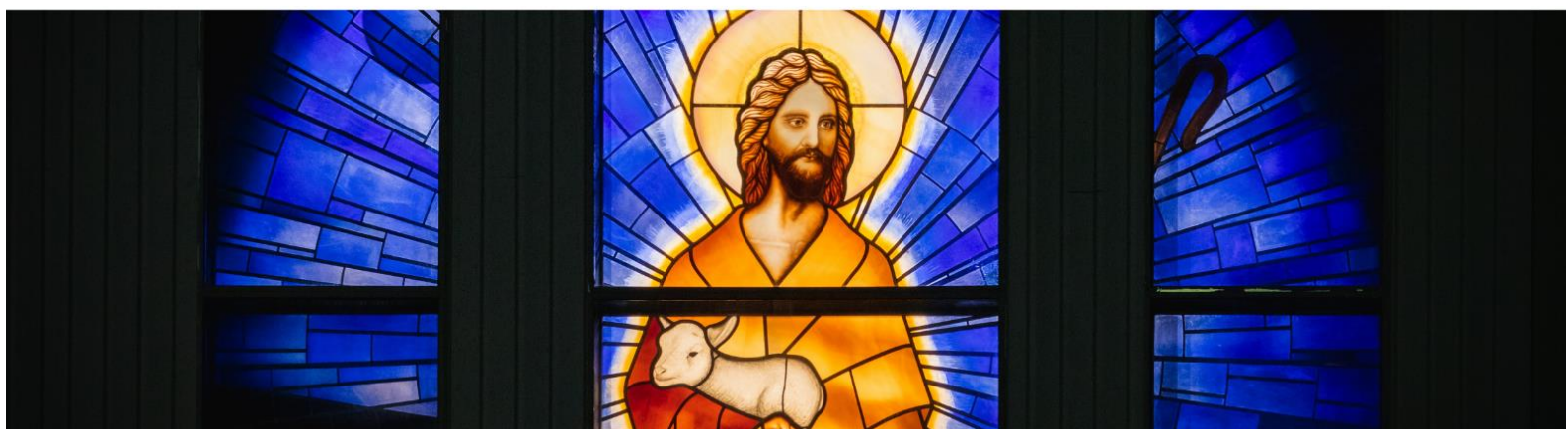

EN TEMASERIE OM TRO

VI TROR...

DEL 1

METHODISTKIRKEN

EN RELASJONSBYGGENDE MENIGHET MED JESUS I HJERTET

WWW.METHODISTEN.NO

INNHOOLD

INNLEDNING	3
LA OSS BEKJENNE VÅR TRO...??	4
DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN WIKI	7
HISTORIEN OM DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN.....	7
DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN	9
BRUKEN AV DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN	10
OM LIVSNÆRE GRUPPER.....	11
FØR DERE BEGYNNER	12
«KA DU TRUR?»	13
LIVSNÆRE GRUPPE	15
GUD, VÅR FAR	16
GUD, VÅR SKAPER	20
UT - FOKUS	24
3 I BØNN.....	25
NOTATER.....	26

INNLEDNING AV MENIGHETSPREST EINAR CHR DRANGE

Denne vinteren vil vi starte en ny temaserie som vi har kalt «Vi tror...» Vi vil med denne temaserien gå til det sentrale og grunnleggende i den kristne tro.

Vi håper den kan berike trosforståelsen til deg som allerede har tatt et bevisst valg om å ha tillit til Jesus som din Herre og Gud. Vi ønsker samtidig å gi en mulighet igjen å presentere den kristne tro for nye mennesker og håper at denne temaserien kan bli en hjelp og mulighet til for alle som er nysgjerrige til at det kan skapes samtaler og undring for å undersøke på ny hvem Jesus er og betydningen det har for oss i dag.

Det sentrale i den kristne tro er Jesus. Forståelsen av hvem Jesus er. Det er hva som har påvirket kristnes syn på alt rundt seg. Alt fra kallet man er gitt, synet på seg selv, Gudstjenesten og rundt i verden er faktisk ut fra det sentrale hvem er Jesus.

Vi har valgt å kalle serien for «vi tror» fordi den kristne tro er en tro man bekjenner seg til både som en person og et fellesskap. Troen er dypt personlig og samtidig er det ikke noe man er ment til å leve ut alene. Å være kristen handler om fellesskap og relasjon, med Gud og med hverandre.

Temaserien vil bruke den mest sentrale trosbekjennelsen som utgangspunkt for å ha en «knagg» å holde serien på. Vi har da valgt den viktigste trosbekjennelsen i kirkens historie som kalles «Nikenum». Alle kristne kirkesamfunn tilslutter seg denne. Den forteller ikke alt om hva den kristne tro handler om, men heller oppsummerer de viktigste bibelske sannhetene om Gud og mennesket, sannhetene mange kristne levde og døde for i snart 2000 år. Kjernen i denne bekjennelsen er forståelsen på hvem Jesus er, og det frelsesgrunnlaget han har lagt for oss med sitt liv, død og oppstandelse.

Temaserien er delt opp i tre hoveddeler. Den første delen (som dette heftet handler om) tar for seg første delen i treenigheten, nemlig Gud som Far og Skaper. Den neste delen vil ta for seg Jesus og siste del går på Den hellige ånd som person og Hans handlinger.

Temaserien vil være fokus på de fleste av vårens og høstens Gudstjenester og i våre livsnære grupper. Bruk gjerne også dette samtalehefte i hjemmet sammen med familie på de spørsmål som er tilpasset de ulike aldersgrupper.

Guds velsignelse over din vandring med Herren!

LA OSS BEKJENNE VÅR TRO...??

I den kristne Gudstjenesten har det vært et sentralt punkt å bekrefte sin kristne tro ved å bekjenne en trosbekjennelse. En trosbekjennelse har vært et setning eller lengre tekst som sier noe sentralt om innholdet i den kristne tro. Det gis da en mulighet for den enkelte og fellesskapet å tilslutte seg en bestemt lære gjennom å bekjenne dette ved ord.

Dette gir en felles identitet og samhold til de som bekjenner seg til denne trosbekjennelsen. Den kristne menighet er en sammensatt gruppe forskjellige mennesker. En felles trosbekjennelse som man tilslutter seg til er noe av det som dermed gjør man opplever til tross for ens ulikheter å stå og høre sammen.

Slik har det vært fra den gammeltestamentlige tid med Israel som bekjente seg til troen på én Gud. Selv om Israel hadde et felles biologisk utgangspunkt, så ble det etter hvert 12 ulike stammer før de ble ført sammen som en nasjon under Kong David som man kan lese om i 1. Samuelsbok. I denne prosessen så var det felles trosgrunnlag noe av det som bandt dem sammen. Særlig bekjennelsen fra 5.Mosebok er viktig:

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én. Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din makt. Disse ordene som jeg pålegger deg i dag, skal du bevare i ditt hjerte.

(5. Mosebok 6, 4-6)

For de kristne ble også det å utforme en felles bekjennelse viktig. Den tidligste skrevne kristne trosbekjennelsen kan man finne i Paulus' første brev til korinterne:

For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot,
at Kristus døde for våre synder etter skriftene,
at han ble begravet,
at han sto opp den tredje dagen etter skriftene,
og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

(Paulus' første brev til korinterne 15, 3-5)

VI TROR...

Merk at det sentrale for denne bekjennelsen er Jesu gjerninger som Frelser at han døde på korset og oppstod på påskedag. Det er jo også denne hendelsen som ble utgangspunktet for enhver Gudstjeneste, feiring av påskens hendelser at Jesus stod opp fra de døde.

Fordi det man tror blir utgangspunktet for hvordan man lever sine liv ble det viktig for de kristne å ha en trosforståelse som samsvarte med Jesus hvem Jesus var og hvordan han ønsket de kristne skulle leve som lys og salt i verden.

For Jesus selv var det også viktig at hans tilhørere hadde en korrekt tro og oppfatning av hvem han var. Derfor blir det dette det sentrale spørsmålet for Jesus og deretter for kirken om hvem man tror Jesus er. Evangelisten Matteus gjenforteller en episode i sitt evangelium om nettopp det når Jesus spør sin disippel og venn Peter om dette.

Da Jesus kom til distriktet rundt Cæsarea Filippi, spurte han disiplene sine: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?» De svarte: «Noen sier døperen Johannes, andre Elia og andre igjen Jeremia eller en annen av profetene.» «Og dere», spurte han, «hvem sier dere at jeg er?» Da svarte Simon Peter: «Du er Messias, den levende Guds Sønn.» Jesus tok til orde og sa: «Salig er du, Simon, sønn av Jona. For dette har ikke kjøtt og blod åpenbart deg, men min Far i himmelen. Og jeg sier deg: Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min kirke, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.

(Matt 16, 13-18)

Det som er det avgjørende i svaret til Peter er ikke bare at han tror Jesus bare er et vanlig menneske som har en sterk «utrustning» fra Gud. Men det at han virkelig er Guds Sønn.

Paulus reflekterer selv rundt betydningen av å ha bekjenne en sann tro på hvem Jesus virkelig er i sitt brev til romerne:

For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst. Med hjertet tror vi så vi blir rettferdige, med munnen bekjenner vi så vi blir frelst. Skriften sier: Ingen som tror på ham, skal bli til skamme. For her er det ikke forskjell på jøde og greker. Alle har samme Herre, og

DEL 1: GUD, VÅR FAR OG SKAPER

han er rik nok for alle som påkaller ham. Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst.

(Paulus' brev til romerne 10, 9-13)

Bekjennelsen på at Jesus er Gud, Herre er grunnlaget for den kristne frelse og det som gir del i det kristne håpet. Bekjennelsen av Jesus som Herre er det som forener oss med Gud og gir oss del i livet Han ønsker å gi oss.

Et spørsmål har også vært hva er det som skaper denne «bekjennelsen». Er det kun en intellektuell overbevisning, eller noe mer? For den kristne kirke så har det vært tenkt at det å kunne tro sannheten at Jesus er Herre er ikke noe mennesker selv kan finne ut på egenhånd. Selve troen er også en Guds gave som gis og skapes fra Gud. Så er det mange variasjoner i den verdensvide kristne kirke i forsøket på å finne ut svaret på spørsmålet hvorfor noen tror, og andre ikke.

I den metodistiske tradisjon har svaret vært at som en gave så er det Gud som gjør gaven klar og tilbyr den. Men vi som mennesker får et ansvar for å ta imot gaven som tilbys. Gud gir oss muligheten til å velge vekk det gode han ønsker å gi oss del i, eller å avvise den.

Så er noe av det sentrale med å tro at alt er en Guds gave, Jesus, troen og livet som skapes av dette. For når man tar imot troen så handler det ikke primært om å tilslutte seg noe intellektuelt, men det handler om å overgi hele sitt liv til Gud i tjeneste for Han og våre medmennesker. Tro kan dermed aldri bare være noe privat, eller skjult. For våre liv og gjerninger vitner om hva vi tror. Derfor ble det også veldig viktig for kirken å ha en korrekt oppfattelse av Jesus, for det er oppfattelsen av Jesus som preger hvordan vi lever våre liv som kristne i det samfunnet vi tilhører.

DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN WIKI

HISTORIEN OM DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN

Det var ingen selvsagt tanke at man ville akseptere Jesus som Herre og Gud. Man hadde de bibelske bøkene som vi har i dag. Men det var allikevel en utfordring å forstå og lese dette gjennom samtidens øyne, slik det også skaper utfordringer for oss i dag når vil skal tolke/forstå Bibelens tekster sett gjennom våre samtidens og kulturelle «briller».

For jøder på denne tiden var tanken om at den evige Gud skulle bli som et menneske avskyelig. For hvis Jesus var et menneske som oss så ville man jo tilbe det skapte noe som kom i sterk konflikt med deres monoteistiske gudstro(troen på én Gud). For de som ikke var jøder, primært grekere eller hellenister så kolliderte tanken om at Jesus både var Gud og menneske med deres tanke om en uforanderlig gud som ikke kan lide.

Det at Jesus opptrådte som Gud, tilga synder og talte med den samme autoritet som Gud, samtidig som han som et menneske følte, led og død sprengte samtidens forventinger til hva «Messias» skulle være.

Den nikenske trosbekjennelsen ble den viktigste læreteksten for den kristne kirke til å forstå forholdet mellom Jesu naturer som Gud og menneske.

Utgangspunktet for utformingen av trosbekjennelsen på bakgrunn av spenningene mellom de ulike syn var en reaksjon i den østlige delen av kirken. Det var også i den østlige delen av kirken man brukte mest tid og fokus i tidligere trosbekjennelser å forsøke forstå forholdet mellom Gud som Skaper, Sønn og Den hellige ånd. I Vest-kirken hadde man primært fokuset på Jesu jordeliv enn hvor Jesus var før inkarnasjonen da Jesus ble født som et lite barn.

Det hele startet med det som kalles kirkehistorisk for «den arianske strid». I Alexandria i 318 sa biskop Alexander i en tale at Faderen og Sønnen er like evige. Det var ikke en tid da Sønnen ikke var hos Faderen. Sønnen var fra Gud selv. Man hadde her lenge knyttet Jesus opp mot tanken om den personlige visdommen man finner i mye av litterature i det gamle testamentet kunne forklare at Jesus eksisterte før sin fødsel som et menneske. Jesus er Guds visdom, Guds ord eller Logos som evangelisten Johannes kaller Han det i sin prolog i sitt evangelium. Ifølge biskop Alexander ble dermed visdommen eller Logos noe som alltid hadde vært tilstede som del av den samme ene

DEL 1: GUD, VÅR FAR OG SKAPER

Gud. Dette reagerte en presbyter ved navn Arius på. Arius hevdet det slik han tolket en tidligere biskop Origenes at man kunne ikke gjøre Sønnen og Faderen likeverdige. Arius mente skillet mellom Faderen og Sønnen ble utvisket. Arius mente Faderen måtte ha eksistert før Sønnen. Mens Sønnen skal ha blitt det første Gud skapte og brukte i skapelsen. Jesus kunne ikke være samme vesen som Faderen mente Arius. For biskop Alexander og hans følgere ble kritikken rettet mot Arius at hvis hans påstander stemte så ville

- 1) Arius innføre troen på flere Guder. Hvis Sønnen ikke var like evig som Faderen så ville jo Sønnen være en annen Gud. Kritikken gikk da på at Arius ba folk å tilbe en annen Gud.
- 2) Forutsetningen for frelsen blir borte. Hvis Kristus ikke var Gud så ville jo frelsesverket ikke være gyldig da det var kun Gud selv som kunne gjøre opp for menneskers synder. Jesu korsdød ville ikke hatt betydning om Jesus ikke var Gud.

Dette ble etter hvert en stor strid hvor man forsøkte komme til en konklusjon på det økumeniske kirkemøtet i Nikea i 325. På dette kirkemøtet vedtok man en trosbekjennelse som inneholdt kun bibelske uttrykk. Men problemet med denne første trosbekjennelsen var at Arius og hans følgere aksepterte den fordi de mente man kunne tolke den i deres retning. Resultatet ble et nytt møte i Konstantinopel i 381. Her ble motstanderne av Arius «tvunget» til å legge til uttrykk som ikke var fra Bibelen, men som tydeliggjorde at man tok avstand fra Arius og hans følgers syn på Jesus. Uttrykkene «vesen» (homousis) ble lagt til for å tydeliggjøre at Sønnen var like evig som Faderen. Tillegget var risikabelt da man kunne tolke det andre veien at det er ikke noen forskjell mellom de tre personene i Gud. Men det var en risiko man valgte ta for å ta endelig avstand med den arianske læren. Resultatet ble den nikenske trosbekjennelsen.

Anbefalt videre lesning:

Skaursane, Oskar. 1997. *Troens ord. De tre oldkirkelige bekjennelsene*. Oslo: Luther forlag.

DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN

Vi tror på én Gud,
den allmektige Fader, som har skapt himmel og jord,
alt synlig og usynlig.

Vi tror på én Herre, Jesus Kristus,
Guds enbårne Sønn,
født av Faderen fra evighet.
Gud av Gud, lys av lys, sann Gud av sann Gud,
født, ikke skapt, av samme vesen som Faderen.
Ved ham er alt blitt skapt.
For oss mennesker og til vår frelse
steg han ned fra himmelen.
Han er blitt kjød ved Den hellige ånd av jomfru Maria,
og er blitt menneske.
Han ble korsfestet for oss,
pint under Pontius Pilatus og gravlagt.
Han oppstod den tredje dag, etter Skriftene,
før opp til himmelen, og sitter ved Faderens høyre hånd.
Han skal komme igjen med herlighet og dømme levende og døde,
og på hans rike skal det ikke være ende.

Vi tror på Den hellige ånd, Herre og livgiver,
som utgår fra Faderen og Sønnen,
som med Faderen og Sønnen tilbes og forherliges,
og som har talt ved profetene.

Vi tror på én, hellig, allmenn/katolsk og apostolisk Kirke.

Vi bekjenner én dåp til syndenes forlatelse
og venter de dødes oppstandelse
og det evige liv.
Amen.

BRUKEN AV DEN NIKENSKE TROSBEKJENNELSEN

Vi kristne som lever den vestlige verden i 2022 tar det som en selvfølge at vi har hele Skriften tilgjengelig og mange sier at trosbekjennelser tilhører bare historien. Men er det virkelig sant? Kanskje ikke. La oss tilby ett par tanker om situasjoner når en sterk, bibelsk trosbekjennelse kan være til hjelp i kristenlivet.

- En kort formulert bekjennelse kan hjelpe oss til å huske på ting. Man bruker dikt og sang og korte formuleringer på mange områder når man vil memorisere ting i dagliglivet også.
- En trosbekjennelse kan gjøre det lettere å ta avgjørelser når man treffer en ny lære. (Du hører noe f eks på Youtube. Er dette fra Gud eller ikke? La oss sammenligne det med trosbekjennelsen!)
- Den kan hjelpe å holde fast til den sunne læren i livskriser eller under angrep fra falske kristne. Man kan ikke alltid tenke klart når man er midt i kampen, utprøvde, stabile hjelpemidler kan holde oss oppe.
- Vi uttrykker enhet med alle kristne over alle år når vi bruker en felles trosbekjennelse. Husk, kristen tro er ikke en solo-prosjekt!
- Det er samtidig viktig å ha i bakhodet at man ikke baserer troen sin på en trosbekjennelse! De bibelske sannhetene gjør bekjennelsen levende.

Det er noe ulikt hvordan man bruker denne i den vanlige Gudstjenestefeiring. For oss i Metodistkirken er det mest vanlig å bruke den «apostoliske trosbekjennelsen» i Gudstjenester. Dette er primært en bekjennelse som opprinnelig ble brukt ved dåp og kan spores tilbake til ulike vest-romerske bekjennelser fra 200-tallet. Formen vi bruker i dag er fra 700 tallet og man finner den eldste vitnesbyrde til den i en håndbok for misjonærer skrevet av den sveitsiske abbeden Priminus. Navnet «den apostoliske trosbekjennelse» er dermed ikke av at apostlene har skrevet denne, men at trosbekjennelsen er i tråd med apostlenes lære.

Den nikenske trosbekjennelse blir primært brukt i vår sammenheng dermed på spesielle høytidsdager som 1.juledag. Mens i den katolske- og ortodokse kirke kirke er den nikenske trosbekjennelsen den man vanligvis framsier som respons på ordets forkynnelse i de fleste Gudstjenester.

Trosbekjennelsen sies å ha «tre artikler» som betyr at 1. artikkel er Gud som Far, Sønn, 2. artikkel om Guds Sønn, og 3. artikkel om Guds ånd.

OM LIVSNÆRE GRUPPER

HVA ER LIVSNÆRE GRUPPER?

Livsnære grupper er små fellesskap som møtes jevnlig for å dele kristent fellesskap over en kopp kaffe. Vi samtaler om Bibelens sannheter, om livet og om hvordan disse to henger sammen. Det er et fellesskap der vi bryr oss om hverandre og blir savnet når noen av oss ikke kommer på en samling.

HVORFOR LIVSNÆRE GRUPPER

Mennesket er ikke skapt til å være alene. Nært fellesskap har i alle tider vært et kjennetegn på Jesu disipler. Vi leser f.eks. i Det Nye Testamentet at «De holdt seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene.» (ApGj2,42). Vi må akseptere at dagens samfunn gjør det vanskelig (av og til unaturlig) å ha fellesskap med andre og menigheten ønsker å jobbe aktivt for å motvirke disse tendensene. Det å delta på en gudstjeneste kan kun delvis hjelpe oss med å bygge fellesskap med våre søsken i Kristus. Derfor ønsker vi å treffes i grupper. Vi ønsker også å tilby et fellesskap til dem som ikke er troende der de kan bli sett, hørt, tatt på alvor, oppmuntret, bedt for, utfordret, støttet og – det som er det viktigste: kan bli kjent med Jesus og evangeliet.

NÅR MØTES LIVSNÆRE GRUPPER

Livsnære grupper møtes annen hver uke i private hjem eller i kirkebygget, og det finnes flere typer grupper. Foreløpig har vi mannsgupper, kvinnegrupper og grupper for ektepar. Det vil også bli startet grupper etter interesser. De som allikevel møtes til en aktivitet i løpet av uken utfordrer vi til å lage en livsnær gruppe i forkant/ etterkant av aktiviteten. På denne måten vil ikke tidsklemma ødelegge for det åndelige fellesskapet som vi alle trenger. Dersom du ønsker å starte en slik gruppe, tar du kontakt med gruppeansvarlig for veiledning.

HVORDAN BLIR JEG MED I EN LIVSNÆR GRUPPE?

Er du nysgjerrig på livet og hvordan du kan bli bedre kjent med Ham som har skapt deg og som har bare gode tanker og planer for livet ditt, tar du kontakt med gruppeansvarlig som vil forsøke å finne en gruppe til deg: Nimrod Pal, pal.nimrod@gmail.com, 468 61 896.

FØR DERE BEGYNNER

OPPBYGNINGEN AV HEFTET

Du vil i dette heftet finne en seksjon for hver av talene som vil bli holdt på Gudstjenester denne vinteren med dette tema. I hver seksjon finner du bibelteksten som vil tale over og en kommentar til bibelteksten av Einar Christian Drange. Hver tale er ment å være fokus i menighetens livsnære grupper og til hjelp for samtale og undring i hjemmet.

TRO PÅ HJEMMEBANE

Dere som har barn utfordres til å inkludere barna deres i bruken av dette heftet. Det dreier seg spesielt om det vi kaller "Tro på hjemmebane" - verdens viktigste arena for åndelig vekst! "På sengekanten" er tenkt for de minste barna, "Ved middagsbordet" er når hele familien er samlet og "I bilen" har vi tenåringer i tankene. Finn et tidspunkt i løpet av uka/dagen hvor dere bruker dette sammen. Husk å les gjennom det på forhånd for å justere og tilpasse det bedre til deres situasjon.

GRUPPEOPPLEGG

Gruppeopplegget er bygget opp rundt strukturen **ICEBREAKER – OPP – INN – UT**.

ICEBREAKER er spørsmål som ikke handler om teksten, men hjelper deltakerne med å senke skuldrene og å starte en samtale. En lar alle få høre hverandres stemmer og sørger for at alle føler seg hjemme.

OPP handler om tilbedelse og fokusendring. Det er viktig at noen har forberedt dette litt på forhånd. For noen grupper vil det være naturlig å synge sammen, for andre vil det være naturlig å lytte. Prøv dere frem, både på innhold og tidsramme. Det er ønskelig at dere setter av litt tid til dette.

INN er stedet for Bibellesning, samtale og bønn for og med hverandre. Her møter vi Bibelteksten og lar den tale til oss! Spørsmålene er for å hjelpe å lede samtalen, dere kan fritt velge om gruppa vil bruke alle spørsmålene eller plukke ut noen av dem.

UT Ikke hopp over dette punktet, men la dere utfordre til å bety en forskjell for noen. Jobb med minst 1 prosjekt i løpet av denne perioden. (se side ??) Be jevnlig for mennesker utenfor menighetsfellesskapet! Bruk f.eks. skjemaet på side 49 for å bruke det "3 i BØNN"-skjemaet.

I tillegg til disse punktene finner man avslutningsvis et spørsmål eller utfordring som heter "**NÅ ELLER SEINERE**". Disse gir en god mulighet til å bruke tid senere på ukens tema.

«KA DU TRUR?»**Paulus' første brev til korinterne 15, 1-11:**

Jeg kunngjør for dere, søsken, det evangelium jeg forkynte dere, det dere også tok imot, det dere også står på. Gjennom det blir dere også frelst, når dere holder fast på ordet slik jeg forkynte det, ellers blir det forgjeves at dere kom til tro. For først og fremst overga jeg til dere det jeg selv har tatt imot,

at Kristus døde for våre synder etter skriftene,
at han ble begravet,
at han sto opp den tredje dagen etter skriftene,
og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.

Deretter viste han seg for mer enn fem hundre søsken på én gang. Av dem lever de fleste ennå, men noen er sovnet inn. Deretter viste han seg for Jakob, deretter for alle apostlene. Aller sist viste han seg for meg, jeg som bare er et ufullbåret foster. For jeg er den minste av apostlene, jeg er ikke verdig til å kalles apostel, for jeg har forfulgt Guds kirke. Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært bortkastet. For jeg har arbeidet mer enn noen av dem, det vil si ikke jeg, men Guds nåde som er med meg. Men enten det er jeg eller de andre – dette forkynner vi, og dette har dere tatt imot i tro.

Kommentar

For kristne er ikke det å tro noe man gjør ut fra «løse luften» eller «antakelser». Den kristne tro er basert på noe man er dypt overbevist om. Det man er overbevist om er åpenbaringer Gud har gjort i historien. Det er møter Gud har gitt med mennesker opp gjennom historien som danner den kristne tro. Den mest sentrale av disse hendelsene er Jesu oppstandelse fra de døde. Dette var en hendelse som det var vitner til. Og disse vitnene valgte å ofre sine liv for å fortelle andre om at Jesus ikke lenger var død, men at Han hadde overvunnet døden. Hadde alt vært en løgn ville det vært veldig usannsynlig at disse vitne ville ofret så mye og gjennomgått så mye utfordringer hvis alt de hadde vitnet om bare var løgn. For oss i dag blir den viktigste kilden til disse åpenbaringene Bibelen. Derfor har Bibelen en sentral plass i kirken og de kristnes liv.

En kristen livsvandring betyr at troen blir mer og mer "utprøvd", dvs at man opplever at den man tror på er sant. Jo mer vi får oppleve sammen med Gud, jo tryggere vår tro kan bli.

Hver dag tar vi alle mennesker store og små valg basert på det vi tror – det vi vet og er overbevist om. Men det største og viktigste trosvalget du kan ta er om du ønsker svare ja til Jesu spørsmål: Følg meg! Dette valget er i seg selv en gave å få. Muligheten til å svare på dette spørsmålet er gitt av Gud, og det er også han som gir oss mulighet til å svare ja og leve i denne troen. Den kristne tro er dermed basert på en dyp overbevisning, på virkelige hendelser, men samtidig ikke noe vi som mennesker greier «regne oss frem» til alene for å tro. Det gis i nåde av Gud.

TRO PÅ HJEMMEBANE

FOR DE MINSTE – PÅ SENGEKANTEN

Hva tror du skjer i morgen?

FOR HELE FAMILIEN – VED MIDDAGSBORDET

Hva gjør at du tror noe smaker godt eller dårlig?

FOR TENÅRINGENE – I BILEN

Hvordan påvirker det vi tror våre valg i livet?

LIVSNÆRE GRUPPE

ICEBREAKER

Fortell noe om deg selv ved å fullføre setningen «Jeg er...» på 3 forskjellige måter. Prøv å uttrykke noe om deg selv som de andre ikke vet fra før av.

OPP

Les opp høyt Salme 19 i gruppen! Bruk litt tid til å reflektere på Guds egenskaper.

INN

- Ser du områder i det hverdagslige (familie, jobb, bilkjøring, etc), hvor man baserer sine avgjørelser på tro og ikke på bevis?
  - Den kristne tro dreier seg ikke alene om bekjennelse, livsmønster eller fellesskap. Men kan du være en kristen uten disse tingene?
  - Hvordan vil du forklare kjernen i den kristne tro til en venn som ikke er kristen?
-

UT

Se side 25

NÅ ELLER SENERE

«Jeg er en ikke-troende. Det finnes ikke noe overnaturlig. Alt vi har er vår fornuft, vitenskap og i tillegg må vi være snille med hverandre.» Hva synes du, er dette ikke en trosbekjennelse i seg selv? (Les Hebreerne 11,1)

GUD, VÅR FAR

Evangeliet etter Lukas 11, 1-13

En gang var han et sted og ba. Da han var ferdig, sa en av disiplene til ham: «Herre, lær oss å be, slik Johannes lærte sine disipler.» Han svarte: «Når dere ber, skal dere si:

Far!

La navnet ditt helliges.

La riket ditt komme.

Gi oss hver dag vårt daglige brød.

Tilgi oss våre synder,

for også vi tilgir hver den som står i skyld til oss.

Og la oss ikke komme i fristelse.»

Så sa han til dem: «Sett at en av dere går til en venn midt på natten og ber ham: 'Kjære, lån meg tre brød! En venn som er på reise, er kommet til meg, og jeg har ikke noe å by ham.' Tror dere han da vil svare der innefra: 'Ikke forstyr meg! Døren er alt stengt, og både barna og jeg er i seng. Jeg kan ikke stå opp og gi deg noe.' Nei, sier jeg dere: Om han ikke står opp og gir ham det for vennskaps skyld, vil han i alle fall gjøre det fordi han er så pågående, og gi ham alt han trenger.

Jeg sier dere: Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere. For den som ber, han får. Den som leter, han finner. Og den som banker på, skal det lukkes opp for.

Finnes det en far blant dere som vil gi sønnen sin en orm når han ber om en fisk, eller gi ham en skorpion når han ber om et egg? Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da Far i himmelen gi Den hellige ånd til dem som ber ham!»

Kommentar

Gud i sin enhet viser seg som tre ulike personer. Den ene av disse presenteres og beskrives som Gud Far/Skaper i trosbekjennelsen. Årsaken til disse «betegnelsen» på Gud er vi skal kunne forstå noe av hvem han er og hvilken type relasjon han gir oss. Vi må bruke noe av det som er fra vår egen kultur og kontekst i forsøket å beskrive Gud. Samtidig vil alltid disse beskrivelsene ikke være fullt ut dekkende for Gud. Gud er alltid mye større enn vår forstand. Det er hva som gjør Gud til Gud, nemlig at Han er utenfor vår forståelseevne.

Far kan for mange være en problematisk betegnelse på Gud. Det er dessverre ikke få som har vanskelige forhold til sine fedre. Gud omtales også i Det gamle testamentet som en mor. Allikevel er det Far Jesus og kirken har adressert Gud som. Poenget er ikke om Gud er mann eller dame kjønnsmessig. Poenget er forsøket å beskrive en viktig side ved Gud.

Når vi bruker fars begrepet på Gud så er det for å bruke noe gjenkjennbart. Samtidig er ingen fedre i nærheten av å være en Far som Gud. Gud er den perfekte og fullkomne Far og omsorgsperson som alle fedre og mødre bør strekke seg etter.

På Jesu tid hadde familiens far omsorg- og forsørger rollen. Familiens far var også den øverste autoritet i familien som også er del av farsbildet som Jesus selv tegner når han beskriver sin himmelske Far.

Som en perfekt Far vil Gud sørge for oss. Han vil være nær oss og være del av våre liv. På Jesu tid var faren forsørgeren. Det er hva Gud som Far vil være for oss, en som forsørger og gir oss det vi trenger. Når vi også kaller Gud som Far så faller det at forholdet vårt til Gud blir at vi er hans adopterte barn. Når man bekjenner seg til den kristne tro kommer man inn et nytt familieforhold. Det å være del av kirken kalles å være del av en familie hvor alle kristne er blitt hverandres søsken. Vi får være Guds adopterte barn i denne relasjonen. Som barn kan vi ha et nært og intimt forhold til vår Far i himmelen. Han vil alltid oss det aller beste. Han bryr seg. Det største eksemplet på hans omsorg og kjærlighet for oss er at Han velger å gi sin sønn Jesus som et barn til vår jord som vokser opp for å ofre sitt liv på korset for å gi oss tilgivelse for det som skiller oss fra Gud og gi oss del i sin frelse ved oppstandelsen fra de døde. Som Far viser Gud at han ikke er langt borte fra oss. Han sted ned blant oss og er fortsatt med oss i dag!

TRO PÅ HJEMMEBANE**FOR DE MINSTE – PÅ SENGEKANTEN**

Syng sammen som aftenbønn Kjære Gud jeg har det godt:

*Kjære Gud jeg har det godt
Takk for alt som jeg har fått
Du er god, Du holder av meg
Takk at du går aldri fra meg
Pass på liten og på stor
Gud bevare far og mor
(Og alle barn på jord)*

Snakk sammen om hvordan Gud kan passe på oss

FOR HELE FAMILIEN – VED MIDDAGSBORDET

Syng eller be for maten. Snakk om hvorfor vi takker Gud for maten selv om den er solgt i butikk, dyrket av bønder etc.

FOR TENÅRINGENE – I BILEN

Hvordan trenger du Guds hjelp og omsorg i hverdagen nå?

LIVSNÆRE GRUPPE

ICEBREAKER

OPP

Beskriv en «farsfigur» dere har. Ikke nødvendigvis din biologiske far, men en som har vært til hjelp for deg og som du ser opp til. På hvilken måte minner han deg om Gud?

INN

- Kristne sier at «Vi tror på én Gud», ikke bare at «vi tror på noen gud». Hvor kommer vår informasjon om Gud fra?
  - På hvilken måte lærer Fader Vår oss om at Gud er allmektig?
  - Se for deg en vanlig dag. I hvilken grad setter du din lit Gud? Til andre ting
-

UT

Se side 25

NÅ ELLER SENERE

- Si Fader Vår i første person! «Min Far i himmelen... etc» Hvilke tanker vekker den i deg? Diskuter evt i gruppen eller hjemme!

GUD, VÅR SKAPER

1.Mosebok 1,1-2,3

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.

Jorden var øde og tom, mørke lå over dypet, og Guds ånd svedde over vannet. Da sa Gud: «Det skal bli lys!» Og det ble lys. Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det ble kveld, og det ble morgen, første dag.

Gud sa: «Det skal bli en hvelving midt i vannet! Den skal skille vann fra vann.» Gud laget hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det ble slik. Gud kalte hvelvingen himmel. Og det ble kveld, og det ble morgen, andre dag.

Gud sa: «Vannet under himmelen skal samle seg på ett sted! Det tørre landet skal komme til syne.» Og det ble slik. Gud kalte det tørre landet jord, og vannet som hadde samlet seg, kalte han hav. Og Gud så at det var godt.

Gud sa: «Jorden skal bli grønn! Grønne vekster skal gro på jorden, planter som setter frø, og frukttrær som bærer frukt med frø i, av alle slag.» Og det ble slik. Jorden bar fram grønne vekster, planter som setter frø, av alle slag, og trær som bærer frukt med frø i, av alle slag. Og Gud så at det var godt. Og det ble kveld, og det ble morgen, tredje dag.

Gud sa: «Det skal bli lys på himmelhvelvingen til å skille dag fra natt! De skal være tegn for høytider, dager og år. De skal være lys på himmelhvelvingen og skinne over jorden.» Og det ble slik. Gud laget de to store lysene, det største lyset til å herske over dagen og det minste lyset til å herske over natten, og stjernene. Gud satte dem på himmelhvelvingen til å lyse over jorden, til å herske over dagen og over natten og til å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt. Og det ble kveld, og det ble morgen, fjerde dag.

Gud sa: «Vannet skal myldre av levende skapninger! Fugler skal fly over jorden, under himmelhvelvingen.» Og Gud skapte de store sjødyrene og hver levende skapning av alle de slag som vannet kryr og myldrer av, og alle slags fugler med vinger. Og Gud så at det var godt. Gud velsignet dem og sa: «Vær fruktbare og bli mange og fyll vannet i havet! Og fuglene skal bli mange på jorden.» Og det ble kveld, og det ble morgen, femte dag.

Gud sa: «Jorden skal bære fram alle slags levende skapninger: fe, kryp og ville dyr av alle slag!» Og det ble slik. Gud laget alle slags ville dyr og alle slags fe og alle slags kryp på marken. Og Gud så at det var godt.

Gud sa: «La oss lage mennesker i vårt bilde, så de ligner oss! De skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over feet og alle ville dyr og alt

VI TROR...

krypet som det kryr av på jorden.» Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem. Gud velsignet dem og sa til dem: «Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden og legg den under dere! Dere skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over alle dyr som det kryr av på jorden.» Og Gud sa: «Se, jeg gir dere alle planter som setter frø, alle som finnes på hele jorden, og alle trær som bærer frukt med frø i. Det skal dere ha å spise. Og til alle dyr på jorden og til alle fugler under himmelen og til alt som kryper på jorden, alt som har livsånde i seg, gir jeg alle grønne planter å spise.» Og det ble slik. Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var svært godt! Og det ble kveld, og det ble morgen, sjette dag. Så var himmelen og jorden fullført, med hele sin hær. Den sjuende dagen fullførte Gud det arbeidet han hadde gjort, og den sjuende dagen hvilte han fra hele det arbeidet han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den. For den dagen hvilte han fra hele sitt arbeid, det som Gud hadde gjort da han skapte.

Kommentar

Bibelens store fortelling starter med Gud som er opphavet til alt. Gud er den eneste som ikke har et opphav. Gud er selve opphavet til alt annet. Det er også årsaken til Han er Gud. Fra alt vi kjenner og vet utenom Gud så har alt en begynnelse. Alt vi kjenner til har en årsak bak seg som gjør det eller den er blitt til. Gud er den som ikke er slik. Han er evig. Dette kan være vanskelig å forstå logisk for oss mennesker, fordi alt logisk har en årsak. Men samtidig hvis alt skal ha en årsak så er Bibelens og den kristne tros svar at denne første årsak som ikke selv har en årsak bak seg er Gud Skaper. Han er også den som gir alt det skapte sin hensikt og formål.

Det har vært gjennom kirkens historie mange ulike måter å forstå denne skapelshistorien på. Det er det fortsatt i dag. Det som er denne tekstens hovedpoeng er at Gud er opphavet til alt. I motsetning til troen på andre guder i denne samtiden så forplantet gjerne guder seg seksuelt mellom seg som ga liv eller man tok noe allerede eksisterende for å skape liv.

Den bibelske Gud derimot skaper liv hvor det ikke før var noe liv. Der det før var mørkt skaper Gud som selv er opphavet til lyset lys. Der det ikke var noe glede, der skaper Gud glede. Alt det skapte er refleksjoner av Guds evige vesen. Oss mennesker er skapt i Guds bilde. Det er også en kontrast til de som tenkte at jorden, det fysiske eller guden de trodde på selv kunne være ond som hadde fanget dem i det materielle. Bibelens Gud er annerledes. Alt ved Han er godt, Gud er kjærlighet. Og alt det Gud har skapt var opprinnelig godt.

Fra denne historien har verden blant annet fått sin 7 dagers ukesrytme hvor hvilen i denne dagen er den siste dagen. Av dette så er et viktig budskap at vi mennesker trenger hvile. Mennesker er ikke skapt til å være påskrudd 24/7. Mennesker trenger hvile. Hvile er å ta del i noe Gud selv tok del i da Gud selv ifølge historien hvilte på den syvende dagen.

Fra denne historien har man grunnlaget for tanken om menneskeverdet. Menneskeverdet er der fordi det er gitt fra Gud. Menneskeverdet er ikke der som en subjektiv bestemmelse fordi vi «synes det er riktig». Men menneskeverdet er der fra unnfangelse til død fordi livet er gitt og skapt av Gud.

Mennesker har samtidig ikke bare ansvar for å ta vare på hverandre, men alt det Gud har skapt. Hele skaperverket er fortsatt Guds verk. Men vi mennesker er gitt ansvaret å forvalte det for hverandre og kommende generasjoner.

TRO PÅ HJEMMEBANE

FOR DE MINSTE – PÅ SENGEKANTEN

Hva tenker du når du lager noe fint? Hva tror du Gud tenkte da han skapte deg?

FOR HELE FAMILIEN – VED MIDDAGSBORDET

Hva betyr det for deg at alt Gud har skapt er opprinnelig godt?

FOR TENÅRINGENE – I BILEN

Hva tror du Guds stemme sier om din verdi? Kan Guds stemme være annerledes enn andre stemmer? Hvilke stemme bør jeg lytte til?

LIVSNÆRE GRUPPE

ICEBREAKER

OPP

- I hvilken del av dagen er du mest kreativ?
  - Liker du å lage ting? Har du en kreativ hobby? Fortell!
-

INN

- Hvordan hjelper skaperverket deg i å ha et møte med Gud?
  - Hva ser du i skaperverket som er «godd»?
  - Hvordan passer Jesus inn i skapelsesberetningen? Les Kol1,15-20.
  - Hva betyr det at mennesket er skapt «i Guds bilde»?
-

UT

Se side 25

NÅ ELLER SENERE

- Hvilke konsekvenser har for ditt liv at verden og du selv er skapt og ikke bare «ble»?

UT - FOKUS

Å ha et fokus ut over gruppen er viktig. Både fordi det skaper en god dynamikk, men ikke minst for at det er oppdraget som Guds folk her på jorden. Vi er kalt til å velsigne andre mennesker og vise dem hvem Jesus er i ord og handling.

Forslagene under her er bare noe av det dere kan gjøre, og finn gjerne på egne ting. La hovedhensikten være et eller annet som betyr noe positivt for et eller flere mennesker utenfor gruppen.

Vi har en liste med noen av de aktivitetene dere kan drive på med. Bruk gjerne tid på en kreativ idédugnad hvor det ikke er lov å komme med motforestillinger på forslagene før etter 10 minutt. Før det skal en bare tenke muligheter.

- Besøke aldershjem.
- Dele ut vafler, tilby forbønn eller lignende i byen.
- Inviter hjem på middag noen du ikke kjenner så godt fra før.
- Diakonalt arbeid for innvandrere, alenemødre, enslige, syke, eldre osv.
- Delta med misjonsgruppen i et prosjekt for innsamling til vårt misjonsprosjekt i Lupote, Zimbabwe.
- Inviter til et åpent selskap
- Vær tilstede i byen for å tilby forbønn/samtale
- Lage en reunion for voksne som tidligere var i Søndagsskolen som barn
- Servere middag en torsdag i kirken.
- Delta som frivillig på Hallo-Flekkefjord
- Inviter konfirmant eller ungdomsgruppe på middag
- Stille opp i et frivillig verv i byen

3 I BØNN

Følgende er en hjelp til regelmessig å be for 3 mennesker som ikke er en del av fellesskapet i menigheten.

Du skriver ned navnene på opptil 3 personer som du tenker du på en spesiell måte vil ha et bønneansvar for denne tiden.

Be så folk i gruppen regelmessig spørre deg hvordan det går med din relasjon til dem. Er det ting Gud viser deg osv. Noter det gjerne ned til høyre her.

3 PERSONER JEG ØNSKER Å BE FOR**Person 1**

Person 2

Person 3

ERFARINGER OG BØNNESVAR

